

Născut din nou

În învățătura Domnului Isus lepădarea de sine/supunerea voinței proprii marchează începutul uceniciei ca de altfel și nașterea din nou. (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23)

Nașterea din nou nu are loc la auzirea unui mesaj care stârnește emoțiile, fără să fie prezent Cuvântul lui Hristos, pocăința, lepădarea de sine și credința. Nașterea din nou nu este o experiență sufletească emoțională, inexplicabilă.

Așa cum orice naștere biologică (fie plante, fie animale, fie om) are la bază o sămânță, așa este și nașterea din nou; nu se poate produce dacă nu are Învățătura lui Hristos/Sămânța ca element de bază.

La nașterea unei plante participă trei elemente principale: sămânța, pământul și apa. Similar cu nașterea plantei, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui din care pornește viața, este Sămânța. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului. Iacov 1:18)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum din sămânță nu încolțește planta dacă nu are apă, nici fără Duhul Sfânt nu începe viața nouă. (... prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viață nouă și aceasta va fi o viață de ucenicie/rob al Lui. (Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26) Nașterea din nou nu se produce fără ca eu să renunț la omul cel vechi și fără ca să mă supun lui Hristos. (V-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

Domnul intră în legământ cu noi numai atunci când renunțăm la voia proprie și

acceptăm să ne supunem Învățăturilor lui Hristos.

Din acest moment pornește viața de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua când îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn. A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile noi, de sus, și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

Porunca Domnului pentru apostoli a fost: „Duceți-vă și faceți ucenici... și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. (Matei 28:19, 20) Sau cu alte cuvinte, i-a trimis să meargă să facă ucenici și să-i înscrie în școala Lui.

Dacă ne uităm la activitatea apostolilor, ei asta au și făcut. (... au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta și au făcut mulți ucenici. Fapte 14:21)

Ei au învățat pe oameni să se lepede de sine, să se supună lui Hristos și să păzească ce a poruncit El. Cine a făcut acest lucru a devenit ucenic în școala lui Hristos. (Pentru prima dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini. Fapte 11:26)

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, Îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la sfințirea noastră. (odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22)

Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu, este omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Atenție! Dacă lipsește unul din aceste elemente cum ar fi: Cuvântul/sămânța, pocăința, credința și supunerea nu se poate vorbi de naștere din nou și de începerea vieții de ucenicie, unde Hristos este Învățător și Domn.